Λίγα λόγια για ένα πολύ ιδιαίτερο αγωνιστικό αυτοκίνητο, που ήρθε στην Ελλάδα, διεκδίκησε και κατέκτησε το πρωτάθλημα ταχύτητας, το '73. Σε μια πορεία όχι χωρίς προβλήματα ή αναποδιές. Είναι η περίφημη ψυχεδελική 911 που οδήγησε ο Άρης «Αστεριξ» Λουμίδης.

Το τρίωρο Τατόι του ’73 έχει μόλις ολοκληρωθεί και ο αλυτάρχης Κώ στας Γλωσώ της δίνει την καρώ σημαία στον νικητή και μέλλοντα πρωταθλητή, για τον γύρο του θριάμβου.

Σύμφωνα με την αφήγηση του Ανδρέα Βρεττού, έχουν φθάσει με τον Αλέξη Μακρόπουλο και την γαλάζια 911 στη Στουτγάρδη, προκειμένου να γίνει ένα γενναίο service. Εκεί λοιπόν, αντικρίζουν μια τρίλιτρη 911 S. Το συγκεκριμένο αυτοκίνητο, στα χέρια του Gerard Larrousse, είχε τερματίσει 3ο στο tour de France, τον Σεπτέμβριο του ‘70.

Σε εκείνο τον αγώνα είχε χάσει μόνον από τα τρίλιτρα V12 πρωτότυπα Matra-Simca MS650 των Jean-Pierre Beltoise και Henri Pescarolo, που έκαναν το 1 - 2 αντίστοιχα. Ας τεθεί υπ’ όψιν, ότι την προηγούμενη χρονιά, το ’69, ο G. Larrousse, είχε κερδίσει το tour de France με μια δίλιτρη 911 R. Λίγους μήνες νωρίτερα, τον Μάιο του ’69 μας είχε έρθει και στο 17ο Δ.Ρ.Α. με την ομάδα του Zuffenhausen μαζί με τον **Bjorn Waldegaard** και τον P. Toivonen. Ο Φιλανδός κατέκτησε τη νίκη, οι δυο άλλες 911 του Γάλλου και του Σουηδού εγκατέλειψαν.

Η ψυχεδελική πρωταθλήτρια – Γραμμένο σε ελληνικά χέρια, έτοιμη να

Archives Larousse

«Και να σου πω. Για μένα το σιρκουί είχε μια άλλη διάσταση. Ενώ στα ράλλυ και στις αναβάσεις όσον τού, ο δρόμος και το αυτοκίνητο, στα σιρκουί, έπαιζες με το μυαλό των άλλων. Δηλαδή, η ομορφιά του σιρκουί είναι να περάσεις κάποιον ή να σε περάσει κάποιος με το μυαλό του μόνο, με την ψυχολογία του δυνατού οδηγού.

«Αυτό το ένιωσα όταν έφερα την κίτρινη Porsche. Η άσπρη ήταν μια δίλιτρη νορμάλ και είχα να κάνω με την GTAm και την Corvette, και με διάφορα άλλα αυτοκίνητα. Όταν έφερα το κτίνος, γιατί η κίτρινη ήταν κτίνος, ανέβηκα σε μια άλλη κατηγορία. Η κίτρινη ήταν καθαρόαιμη, η επίσημη συμμετοχή του εργοστασίου στην αγώνα Tour de France της προηγούμενης χρονιάς.

«Όταν την πρωτοέβαλα στο Τατόι, στον πρώτο γύρο βλέπω ξαφνικά στον καθρέπτη μου δύο φώτα κολλημένα πίσω μου. Δεν θα ξεχάσω ποτέ αυτό που ένιωσα. Ήταν ο Τσινιβίδης με την BMW. Μου κόψηκαν τα πόδια. Τον πήρα τον αγώνα, γιατί είχα γκάζια και κρατήθηκα μπροστά

tellingstories.gr

Φωτό: Αγωνίσματα από το περιοδικό «αυτοκίνητο» τεύχος Απριλίου 1972)

tellingstories.gr

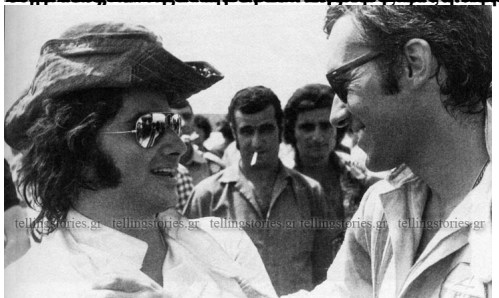

tellingstories.gr

Η Σαράντη Αποστολίδη, πλαισιωμένη στους πρωταγωνιστές - διεκδικητές του '73, πολύ δύσκολα εντοπίσημη πια, στην εποχή

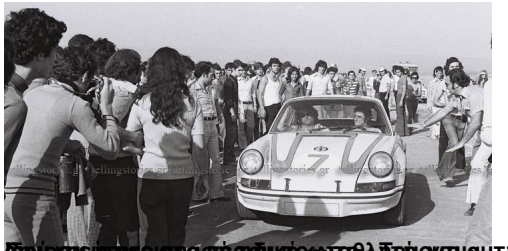

Πιάσαμε τὶς πέτρες τοῦ φαρμακωμένου πρωταθλητοῦ μας! Ποὶ ἡ ἀμαυτή τη στιγμή, που τερματίζει νικηφόρα το 3ωρο Τατόι του '73, όπως

Περνώντας ἀπὸ τὰ πίτς ἔβαλα μέσα στὴν Κίτρινη τὸν «Προύχων» Μακρόπουλο, ποὺ ἀπ' τὴν χαρά του εἶχε ἀλλοιθωρήσει καὶ ἔκανα τὸν γῦρο τοῦ θριάμβου, ποὺ τώρα τελευταῖα ἔχει γίνει ὁ γῦρος τοῦ θανάτου, μ' ὅλα τὰ τζέμπε καὶ τἄλλα τρελλὰ Γιώτα Χί ποὺ ἀρχίζουν τὸν δικό τους ἀγῶνα, μόλις τελειώσουμε ἐμεῖς τὸν δικό μας!!! Μπαίνοντας στὰ πίτς ἀνοιχθήκανε οἱ σαμπάνιες οἱ ὁποῖες μοῦκλεισαν τὰ μάτια ὅταν τὶς καπελλώθηκα καὶ ἔτσι μεθυσμένος, χαρούμενος καὶ ζαλισμένος ἄρχισα νὰ δέχωμαι συγχαρητήρια ἀπὸ τὸν Τάσο τὸν Ἄνεμο, μέχρι καὶ τὸν σουβλατζῆ ποὺ στήνεται στὰ πίτς μετὰ ἀπὸ κάθε ἀγῶνα, μέχρι ποὺ κάποτε, δὲν θυμᾶμαι πότε, μὲ πήραανε καὶ ἔφυγα...

Αὐτὰ γιὰ τὸ Τατόι. Ἀλλὰ ὁ «Ἀστεριξ» δὲν εἶναι ἀκόμη σίγουρα ὁ πρωταθλητής. Στοὺς ἑπόμενους ὅσο ἀγῶνες πρέπει νὰ παλαίψω πάλι μὲ τὸν Τάσο, γι' αὐτὸ τὸ σπὸρ ποὺ ἀγαπᾶμε, τὸ αὐτοκίνητο, ὅποσχόμενος νὰ κάνω τὰ ἀδύνατα δυνατὰ γιὰ νὰ μπορέσω νὰ σᾶς ξαναδώσω ἀπ' αὐτὲς τὶς σελίδες, μιὰ γεῦση ἀπὸ ἀγῶνες.